

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320202061
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5320202061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v spore žalobkyne B. K., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. C., N. Č.. XXX, v konaní zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom ul. 17.novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO:50 473 522, proti žalovaným v rade 1/ A.. B. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. C. Č.. XXXX, 2/ S. U., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX H. C. Č.. XXXX, žalovaní v rade 1/, 2/ právne zastúpení spoločnosťou JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s.r.o., so sídlom 023 055 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, v konaní o náhradu škody z titulu ťažkej ujmy na zdraví a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I.Súd návrh žalobkyne na náhradu škody v sume 1.000,-€ titulom ťažkej ujmy na zdraví a návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.000,-€ z a m i e t a .

II. Žalovaní v rade 1/, 2/ voči žalobkyni m a j ú n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobnými návrhmi (č.l. 2 až 6, 53-55) sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným 1/, 2/ náhrady nemajetkovej ujmy za vyjadrovanie sa o jej zdravotnom stave vo výške 1.000,-€ a taktiež sa voči žalovaným v rade 1/, 2/ domáhala zaplatenia sumy 1.000,-€ za ťažké ublíženia na zdraví (č.l. 51, 52) .

2. V podanom návrhu žalobkyňa udávala, že žalovaní 1), 2) tvrdia o jej osobe, že je blázon a žalovaný 2) sa vyjadril o jej psychickom stave pred orgánmi štátnej a verejnej správy (53 až 55) kde hovoril o jej nervovej labilite, užívaní liekov na nervy a že je cholerickou sťažovateľkou. Nie je jej zrejmé odkiaľ sa S. U. dozvedel o jej zdravotnom stave, pretože jej zdravotný stav je predmetom lekárskeho tajomstva. Žalovaní 1),2) jej spôsobili ťažkú ujmu na zdraví, nakoľko vedie s nimi viaceré susedské spory . Tieto spory viedla aj v minulosti s rodinnými príslušníkmi žalovanej 1) a tieto dlhoročné spory majú negatívny vplyv na jej zdravie. K zhoršeniu jej zdravotného stavu došlo aj z toho dôvodu, že keď chcela nahlásiť trestné oznámenie na orgány polície a verejnej správy, nakoľko vo veci nekonajú, vyprovokovali ju príslušníci policajného zboru H.. Č. B. H.. D. do takého psychického stavu, že si bola nútená privolať sama lekársku pomoc. Po príchode lekárskej pomoci príslušníci policajného zboru D. B. Č., aby zakryli svoje protiprávne konanie tvrdili, že záchranku privolali oni, lebo si vraj chcela siahnuť na život, čo nebola pravda.

3. Na preukázanie svojich tvrdení súdu predložila uznesenie Obvodného oddelenia PZ Stará Bystrica zo dňa 21.10.2011 č.l. 7 až 10, lekárske správy č.l. 10 až 17, trestné oznámenie na policajtov OO PZ Stará Bystrica podané žalobkyňou zo dňa 1.6.2014 č.l. 18, 19, uznesenie MV SR ČVS:SKIS-202/OISS-V-2014 č.l. 21 až 28, sťažnosť voči uzneseniu MV SR č.l. 29 až 32 podanú žalobkyňou, záznam o podaní oznámenia o priestupu zo strany žalobkyne na OR PZ, OO Stará Bystrica zo dňa 19.8.2014, uznesenie Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 28.8.2014 č.l. 34 až 38, oznámenie žalobkyne o podozrení zo

spáchania trestného činu adresované Generálnej prokuratúre SR, č.l. 39 až 46. Taktiež súdu predložila sťažnosť žalobkyne voči odloženiu veci č.l. 47, 48 pre skutok, ktorého sa mali dopustiť žalovaní v rade 1/, 2/ ohľadom spásania trávy ovcami na pozemku, ktorého sú vlastníkami rodina V. a S. K. .

4. Žalovaní v rade 1/, 2/ sa voči žalobným návrhom žalobkyne písomne vyjadrili podaním došlým súdu dňa 31.1.2017 č.l. 56 až 64. Vo svojom vyjadrení uviedli, že pokiaľ sa žalobkyňa voči nim domáha zaplataenia náhrady škody z titulu ťažkého ublíženia na zdraví, tak tento jej návrh je zmatečný, absurdný a žalobkyňou nepreukázaný. Nie je im zrejmé, aké ťažké ublíženie mali žalobkyňi spôsobiť. Na preukázanie týchto tvrdení žalobkyňa ani žiaden dôkaz nepredložila. Nemajú žiadnu vedomosť o ublížení na zdraví žalobkyňi, iba o tom, ktorého sa dopustila práve žalobkyňa voči žalovanej 1). Poukázali na rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp.zn. 1T/56/2012 zo dňa 24.5.2012, ktorým bola žalobkyňa súdom právoplatne uznaná za vinnú z trestného činu ublíženia na zdraví a výtržníctva, ktorého konania sa dopustila voči žalovanej v rade 1/, pričom práve zdravotný stav žalobkyne v čase spáchania skutku bol u nej dôvodom na upustenie od potrestania súdom, avšak bolo jej uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Zároveň uviedli, že v pôvodnej žalobe obvinila žalobkyňa z ťažkého ublíženia na zdraví najskôr políciu, neskôr žalovanú v rade 1/ a vo vyjadrení zo dňa 2.11.2016 už požaduje túto náhradu od žalovaného v rade 2/ úplne z iného dôvodu, a to za vyjadrovanie sa o jej psychickom stave pred orgánmi polície či verejnej správy.

5. Pokiaľ ide o vyjadrenie sa žalovaného v rade 2/ o zdravotnom stave žalobkyne pred políciou, toto vyjadrenie je vytrhnuté z kontextu a vyplýva z konkrétneho konania, ktoré bolo vedené pod č.j. ČVS:ORP-1486/SB-CA-2011 na OO PZ Stará Bystrica. Jeho vyjadrenie zo dňa 21.10.2011 na adresu psychického stavu žalobkyne priamo súviselo s týmto konaním a bolo dôsledkom toho, že pre neustále obťažovanie ich osôb zo strany žalobkyne (a to sťažnosťami, volaním polície, vyhrážkami) mali obavu z jej konania, najmä vo vzťahu k ich maloletým deťom. Tieto ich obavy sa neskôr potvrdili, keď žalobkyňa dňa 12.11.2011 žalovanú v rade 1/ napadla a spôsobila jej ublíženie na zdraví a vtedy jej v súvislosti práve s jej zdravotným stavom bolo súdom uložené ochranné psychiatrické ambulantné liečenie. Skutočnosti o psychickom stave žalobkyne sú žalovanej v rade 1/ známe už i z obdobia, keď navštevovala starú mamu B. U., pričom neraz bola svedkom toho ako B. K., t.j. žalobkyňa vyčítala voči B. U. a neskôr bola odvezená na psychiatriu. Majú za to, že žalobkyňa nepreukázala ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000,-€.

6. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaní 1,2 súdu predložili trestný rozkaz Okresného súdu Čadca č.k. 1T/56/2012 zo dňa 4.5.2012, ktorým bola žalobkyňa uznaná za vinnú z úmyselného ublíženia na zdraví, kedy sa dopustila fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadla iného, čím spáchala prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, pričom bolo u obvinenej B. K. upustené od potrestania a bolo jej uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Zároveň bola zaviazaná nahraďiť poškodenej A. B. U. (v tomto konaní v postavení žalovanej v rade 1/) náhradu škody vo výške 230,70 €. Ďalej ako dôkaz žiadali žalovaní 1), 2) pripojiť trestný spis Okresného súdu Čadca 1T/56/2012.

7. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaných 1),2) na pojednávaní dňa 22.7.2020 uviedla, že okrem žalovanej 1) ju napadol aj otec žalovanej. Žalovaná 1/ ju atakuje takým spôsobom, že zahradila pozemok, ktorý je v jej vlastníctve. Všetky spory sú z toho, že žalovaná v rade 1/ jej sústavne zasahuje do jej vlastníckeho práva. To isté robila aj babka žalovanej v rade 1/. Následne to prešlo na rodičov žalovanej 1/ a teraz v tom žalovaná v rade 1/ ďalej pokračuje. Žalobkyňa ďalej uviedla, že čo sa týka zásahu do jej osobnostných práv, tak došlo k zníženiu jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti takým spôsobom, že keď prišli ku nej policajti, tak pani U. povedala policajtom, aby ju brali, pretože sa chce obesiť. Policajti stále pri nej boli, pretože sa báli, že sa obesí, lebo pani U. im to nakázala. Všade, ku akémukoľvek orgánu príde, tak ich pani U. usmerňuje, že je blázon. Žalobkyňa ďalej uviedla, že trpí psychickou traumou, pretože keď mala 22 rokov tak tragicky zahynul jej muž a ostala sama s malým dieťaťom. Pani U. vie ako sa má správať. Vie, ako ma na ňu psychicky pôsobiť. Keď chodia právnici na právnickú fakultu, tak asi vedia ako majú vyštenchovať osobu.

8. V záverečnom slove žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v celom rozsahu zotrvala na žalobnom návrhu a žiadala, aby mu súd v celom rozsahu vyhovel.

9. Žalovaní 1), 2) prostredníctvom právneho zástupcu žiadali, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojich skutkových tvrdení.

10. V tomto konaní sa žalobkyňa voči žalovaným 1/, 2/ domáha náhrady škody z titulu ťažkej ujmy na zdraví vo výške 1.000,-€ a taktiež sa voči ním domáha náhrady nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do jej osobnostných práv vo výške 1.000,-€.

11. Žalovaní 1), 2) v celom rozsahu spochybnili žalobkyňou uplatňované nároky z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, nakoľko žalobkyňa nepreukázala, že jej mali spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví v dôsledku ktorej jej mala vzniknúť škoda 1.000.- € a taktiež žalobkyňa nepreukázala, že z ich strany došlo k zásahu do jej osobnostných práv .

12. Podľa § 420 ods. 1,3 zák.č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ)

(1) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

(3) Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

13. Podľa čl. 8 zák.č. 160/2015 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

14. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného vzťahu a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

15. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne, ktorým sa voči žalovaným v rade 1/, 2/ domáha náhrady škody z titulu ťažkej ujmy na zdraví, v tomto konaní žalobkyňa súdu žiadnym spôsobom nepreukázala, že žalovaní v rade 1/, 2/ jej ťažkú ujmu na zdraví spôsobili a ani nepreukázala, že by jej v dôsledku ťažkej ujmy na zdraví spôsobenej žalovanými 1), 2) vznikla škoda 1.000.- €. Subjektívne pocity žalobkyne a jej tvrdenia, že jej žalovaní v rade 1/, 2/ spôsobili ťažkú ujmu na zdraví (pričom ani nešpecifikovala o akú ťažkú ujmu na zdraví sa jedná) , nakoľko má s rodinou žalovanej v rade 1/ a to, či už s jej starými rodičmi, následne rodičmi a potom žalovanou dlhoročné spory nepreukazujú, že zo strany žalovaných v rade 1/, 2/ k ťažkej ujme na zdraví u žalobkyne došlo. Súd poukazuje, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca (žalovaný), existencia škody a jej výška zaťažuje poškodeného (žalobcu). Ustanovenie § 420 OZ upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu , ku ktorej dôjde len vtedy , ak sú kumulatívne naplnené 4 predpoklady a to vznik škody, protiprávnosť konania, zavinenie škodcu, príčinná súvislosť medzi škodou a konaním. V tomto konaní súd nemal preukázané protiprávne konanie žalovaných v rade 1/, 2/, ktorým by žalobkyňa spôsobili ťažkú ujmu na zdraví. . Nemal preukázaný ani vznik škody vo výške 1.000.- € , zavinenie žalovaných a ani príčinnú súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním, teda ani jeden zo zákonných predpokladov, ktoré sa vyžadujú pri vzniku nároku na náhradu škody. Z tohto dôvodu súd návrh žalobkyne na náhradu škody z titulu ťažkej ujmy na zdraví vo výške 1.000.- € ako nedôvodný zamietol.

16. Podľa § 11 Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods.1, 2, 3 Obč. zák.

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods.1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa ods.2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

18. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne, ktorým sa voči žalovaným v rade 1/, 2/ domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.- € z dôvodu, že títo sa majú neustále vyjadrovať o jej zdravotnom stave a tvrdiť o jej osobe, že je blázon, uvedené tvrdenie zo strany žalobkyne preukázané nebolo. Zo žiadneho listinného dôkazu predloženého žalobkyňou toto jej skutkové tvrdenie nevyplýva. Rovnako nebolo preukázané ani tvrdenie žalobkyne, že keď ju policajti brali na psychiatriu, tak im to mala nakázať žalovaná 1), ktorá mala policajtom tvrdiť, že je blázon a že sa chce obesiť a tým žalovaná 1) znížila jej vážnosť a dôstojnosť v spoločnosti, pretože ku akémukoľvek orgánu príde, tak ich U. usmerňuje, že je blázon. Uvedené tvrdenie žalobkyne vyvracajú listinné dôkazy predložené práve žalobkyňou (č.l. 21-28) a to uznesenie MVSR, odboru inšpekčnej služby BB č.l. ČVS:SKIS-/OISS-V-2014 z ktorého vyplýva, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na policajtov OO PZ Stará Bystrica p. D. B. S.. Č. pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mali dopustiť takým spôsobom, že odmietli prijať ňou podané trestné oznámenie na starostu a stavebný úrad obce Nová Bystrica, robili si z nej srandu, provokovali ju, snažili sa ju zosmiešniť a vyprovokovať. Po ich správaní sa zrútila a prosila ich, aby jej zavolali záchranku, čo odmietli, preto si ju zavolala sama. Keď prišla záchranka tak zdravotníkom policajti povedali, že sa chcela obesiť, preto bola odvezená na vyšetrenie do Kysuckej nemocnice v Čadci a následne ju poslali na ďalšie vyšetrenia do Žilinskej nemocnice na oddelenie psychiatrie (o čom svedčia aj lekárske správy č.l. 12-17). Pred orgánom ministerstva vnútra sa žalobkyňa v postavení oznamovateľky vyjadrila, že je liečená v psychiatrickej ambulancii u MUDr. Štrocholcovej a svoju diagnózu nepozná. Žiadala, aby jej policajti uhradili náhradu škody z ublíženia na zdraví vo výške 200.- € a za psychickú ujmu žiadala od nich 3.000.- € pretože ju mali policajti zhanobiť a ublížiť jej na cti, pretože sa jej susedia pýtali čo s ňou policajti robili, keď tam bol taký krik. Z uvedeného uznesenia, ktorým bolo oznámenie žalobkyne odmietnuté nevyplýva, že by prítomná pri tomto skutku mala byť žalovaná 1), že by táto mala tvrdiť policajtom D. B. Č. že žalobkyňa je blázon, že sa chce obesiť, z čoho je zrejmé, že skutkové tvrdenie žalobkyne nie je pravdivé. Ani ostatné listinné dôkazy predložené žalobkyňou vyššie uvedené tvrdenia na adresu žalovanej 1) nepreukazujú, spravila sa jedná o trestné oznámenia (č.l. 24-32, 39-46), ktoré žalobkyňa podávala na starostu obce Nová Bystrica, príslušníkov OO PZ Stará Bystrica D. B. Č. (č.l., 18-19) prokurátorku OP Čadca, vyšetrovateľku PZ Čadca, resp. uznesenia, ktorými boli jej oznámenia políciou, prokuratúrou pre žalobkyňou tvrdený skutok spáchaný p. D. B. S.. Č. odmietnuté č.l. 21-28 či zamietnuté (č.l. 34-35)

19. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaný 2) sa mal vyjadriť pred orgánmi činnými v trestnom konaní na jej osobu, že je psychicky labilná a užíva lieky od nervov vyplýva z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou (č.l. 7 až 9) a to uznesenia OO PZ Stará Bystrica ČVS:ORP-1486/SB-CA-2011 zo dňa 21.10.2011 z ktorého mal súd preukázané, že žalobkyňa podala trestné oznámenie voči žalovanému v rade 2/, ktorý podľa vyjadrenia žalobkyne sa jej mal vyhrážať, že ju poleje benzínom a zapáli a že ju odvezie na neznáme miesto, kde ju bude týrať, čím mal u nej vzbudiť dôvodnú obavu o jej život. Uvedené podanie B. K. bolo odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania, pretože vina žalovaného preukázaná nebola. Žalovaný v rade 2/ v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci obrany svojej osoby uviedol, že on sa nijako B. K. nevyhrážal, nakoľko má vedomosť o tom, že je dosť psychicky labilná a užíva lieky od nervov. Uvedené uznesenie je jediným dôkazom predloženým zo strany žalobkyne z ktorého je zrejmé, že žalovaný 2) sa vyjadroval o jej duševnom zdraví.

20. Ustanovenie § 11 OZ obsahuje príkladný výpočet toho, čo tvorí predmet ochrany osobnosti. Ustanovenie § 13 OZ upravuje právne prostriedky ochrany osobnosti pre prípad, že došlo k zásahu do práv chránených ustanoveniami § 11 a nasledujúcich občianskeho zákonníka. Primárne ak osoba sa v konaní domáha ochrany osobnosti podľa § 11 Obč. zák. súd skúma, či došlo k zásahu do jej osobnostných práv a ak k zásahu do osobnostných práv došlo, môže sa dotknutá osoba domáhať, aby sa upustilo od neoprávneného zásahu, aby sa odstránili následky neoprávneného zásahu, aby sa jej poskytlo primerané zadostučinenie, alebo aby sa jej poskytla iná ochrana a aby sa poškodenému poskytla náhrada škody, ak mu vznikla v dôsledku zásahu. Ochranu osobnej cti poskytuje občiansky zákonník výlučne proti takým konaniam, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a ohrozujú tak vážnosť jeho postavenia a uplatnenie v spoločnosti. Nie je tu rozhodujúce, či k ujme skutočne došlo. Postačuje objektívna spôsobilosť príslušného konania takúto ujmu spôsobiť.

21. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde vtedy, keď je zásah dovolený (resp. jeho možnosť predpokladaná) zákonom, ak tak nie sú prekročené zákonom stanovené medze. Ide o situácie,

kedy nad individuálnymi záujmami jednotlivých fyzických osôb, do ktorých osobností je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší osobitný verejný záujem.

22. Takýto zásah do osobnostných práv však zostáva povolený za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom, a zároveň nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorý je potrebné s ohľadom na zabezpečenie elementárnej úcty dôstojnosti jej osobnosti a za všetkých okolností bezpodmienečne trvať. K zásahu do osobnostných práv malo podľa tvrdenia žalobkyne dôjsť na základe vyjadrenia sa žalovaného v rade 2/ o jej zdravotnom stave pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Podľa súdnej judikatúry neoprávneným zásahom do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Obč. zák. nie sú ani prejavy, ktoré podľa obsahu, formy a cieľa je možné považovať za upozornenie, podnety alebo žiadosti o objasnenie, o prešetrenie určitých okolností, ak boli urobené v prostredí oprávnenom vec riešiť. Kritériom je preto vždy posúdenie, či tvrdený zásah je potrebné v konkrétnom prípade ešte podriaďiť pod kategóriu plnenia zákonom stanovených povinností, resp. výkonu zákonom predpokladaných oprávnení alebo či sa už jedná o exces takýchto možností (viď rozhodnutie NS ČR 30Cdo 146/2008 Z.z.).

23. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného v rade 2/ o zdravotnom stave žalobkyne pred orgánmi činnými v trestnom konaní súd vykonal test proporcionality vykonaním odpovedi na otázky kto, o kom, čo, kde, kedy, v akom prípade za akých okolností hovoril. Hľadal vyvážený vzťah medzi ústavou garantovaným právom žalobkyne na ochranu cti, dôstojnosti, či súkromia a právom žalovaného na svoju obranu v trestnom konaní. Žalovaný v rade 2) sa o žalobkyňu dňa 15.10.2011 na OO PZ v Starej Bystrici v postavení osoby podozrivej z prečinu nebezpečného vyhrážania vo vzťahu k žalobkyňu (na základe trestného oznámenia žalovanej) mal vyjadriť, že sa žalobkyňu nijako nevyhrážal, nakoľko vie, že je dosť psychicky labilná a užíva lieky. Súd má za to, že vyjadrením žalovaného na adresu žalobkyne o jej psychickej labilitu a užívaní liekov nedošlo k zásahu do jej osobnostných práv. Účelom tohto vyjadrenia zo strany žalovaného 2) nebolo znevážiť, či znížiť vážnosť či dôstojnosť žalobkyne v spoločnosti, len využil možnosť svojej obrany v rámci trestného oznámenia zo strany žalobkyne (ktoré ani nebolo preukázané). Zo strany žalovaného sa nejednalo ani o nepravdivé tvrdenie, o čom svedčí či už trestný rozkaz či znalecký posudok v trestnej veci sp. zn. 1T 56/2012 čl. 60-7 (kde sa uvádza, že u menovanej sa jedná o afekt emočne instabilnej poruchy osobnosti, impulzívny typ s horšou sociálnou adaptáciou, paranoiditou, explozívitou a menovaná sa psychiatricky lieči už od 25 roku života), lekárske správy predložené žalobkyňou čl. 12-18 kde sa v záveroch uvádza, že okrem iných ochorení menovaná trpí zmiešanou anxiózne-depresívnou poruchou). Súd má za to, že uvedeným vyjadrením pred orgánmi činnými v trestnom konaní žalovaný 2) nezasiahol do osobnostných práv žalobkyne, nakoľko žalovaný len v rámci trestného konania vypovedal ako osoba označená žalobkyňou, ktorá sa voči jej osobe mala dopustiť prečinu, ktorá skutočnosť ani nebola medzi orgánmi v trestnom konaní preukázaná. Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov nemal súd preukázané, že zo strany žalovaných 1), 2) nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, súd ňou podaný návrh v celom rozsahu zamietol.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a žalovaným v rade 1/, 2/, ktorí mali v konaní v celom rozsahu úspech, priznal voči žalobkyňu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie sa podáva v potrebnom počte v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde v Čadci. (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.). O odvolaní rozhodne odvolací súd, ktorým je Krajský súd Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 363 C.s.p).

Podľa § 365 ods.1,2,3 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 227 C.s.p.) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak. Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľnosti bola zapísaná poznámka o súdnom konaní (§ 228 ods. 1,2 C.s.p.).

Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúca povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútitel'nosti zákonnými prostriedkami. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 ods.1 C.m.p).